

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

פרשת וירא

וירא אליו ה'... והוא יושב

בפרשת השבוע הקודמת, לך-לך, מסופר שה' נגלה לאברהם, ואברהם, ממורא השכינה הנגלית אליו, 'נופל על פניו'. ואילו בפרשתנו כתוב "וירא אליו ה' באלוני ממרא, והוא יושב פתח האהל". ההבדל בין גילוי ה' לאברהם שם ופה מתבטא בשני מישורים:

- ברמת האלוקות (הקדושה) הנגלית לאברהם, כאשר כאן מדובר על גילוי בדרגה גבוהה מאוד, הרבה יותר מלפני כן. ביכולת של אברהם לקלוט ולהכיל אותה. כאן אברהם יושב ורואה אלוקות בעוד שלפני כן, לא מסוגל היה לעמוד בגילוי אלוקות אפילו ברמה נמוכה יותר.

הסיבה להבדל זה נובעת משינוי שעבר אברהם: הוא מל את עצמו. על ידי המילה הגיע אברהם למדרגה כזו, שכבוד ה', בדרגות הנעלות ביותר, נגלה אליו, והוא מסוגל לקלוט אותו, להכיל אותו.

לא מפליא שדווקא על ידי מצוות מילה מגיע אברהם ליכולת זו - לקבל בפנימיות יותר, רמה גבוהה יותר. מצוות מילה עצמה מכילה את שני הניגודים הללו: היא המצווה היחידה שחודרת ומתגלה בגוף הגשמי ממש. מצד שני הרי היא נעלה מכל מצוות התורה, שכן בעוד שעל כל מצוות התורה כרת איתנו ה' שלוש בריתות (למשל: "אלה דברי הברית אשר ציווה ה'") - פסוק המתייחס לקיום התורה כולה), הרי בקשר למילה כרת ה' שלוש עשרה בריתות! (לדוגמא: "ואתנה בריתי ביני ובינך", "ואני הנה בריתי איתך" ועוד, כשכולם מתייחסים למצווה זו באופן ספציפי).

ההתגלות האמיתית היא פה

יתרה מזאת, על ידי מצוות המילה חודרת הקדושה לא רק בגוף הגשמי עצמו, אלא אף משפיעה על הארץ - "להוריש לך על ידי מצווה זו". כלומר, שמצוות מילה מהווה נתינת כח לעשות מהארץ הזו הגשמית, מארץ כנען, שתהיה ל"ארץ ישראל", ארץ הקודש.

זה מה שמאפיין את מצוות המילה: המדרגות הרוחניות העליונות ביותר מתגלות בפועל בגשמי ביותר. והרי זו למעשה גם מטרת הבריאה כולה: לעשות מהארץ הגשמית - דירה לה'.

האמת היא שגילויי אור ה' שמתגלים בעולמות העליונים הם רק "גילויים" מהשכינה, ואילו התגלות הקב"ה בכבודו ובעצמו - היא דווקא בעולמו אנו התחתון, העולם שהוא מטרת בריאת כל העולמות הרוחניים כולם. כך גם אמר שלמה המלך בחנוכת בית המקדש: "הנה השמיים ושמי השמיים לא יכלכלוך, ואף כי הבית הזה". משמעות הדבר היא, שהעולמות הרוחניים אכן אינם מסוגלים שיתגלה בהם הקב"ה בכבודו ובעצמו, ודווקא בית המקדש, שנמצא בעולם הזה הגשמי, מהווה את הכלי לגילוי הקב"ה בכבודו ובעצמו.

זה שייך לכל אחד ואחת מאיתנו

דרגה זו של יכולת לקלוט גילויי אלוקות נעלים ביותר בזכות ברית המילה, היא ירושה לכל יהודי ויהודיה באשר הם, שכן מציאות היהודי קשורה עם המילה גם לפני המילה בפועל. אנו רואים זאת בחזות יתרה בסוגיה בגמרא הדנה באדם שנדר לא לקבל טובת הנאה מאנשים מהולים: לאדם זה אסור לקבל טובת הנאה גם מיהודי שלא נימול, וגם מאשה יהודיה, אולם מותר לו בהחלט לקבל טובת הנאה מגוי מהול. הסיבה לכך היא כפי שאמרנו: מציאותו של כל יהודי ויהודיה קשורים בעצם עם מצוות המילה, ואילו גוי - לא שייך לכך כלל.

הקדושה שאנו מקבלים על יד מצווה זו מעלה ומרוממת אותנו מאוד. מצוות מילה היא "תחילת כניסת נפש הקדושה", הנפש האלוקית, שהיא "חלק אלוקה ממעל ממש" בגופו של היהודי. לכן נקרא גופו של יהודי גוף קדוש, ורק יהודי קרוי בשם התואר "אדם" - על שם "אדמה (=אהיה דומה) לעליון (=לה')".

גילוי זה של הנפש הקדושה הנכנסת לאדם במצוות מילה, שייך אף מהגיל הרך ביותר, ואדרבה - בגיל זה עוד יותר במודגש: תינוק לא מבין ב'גילויים' של האלוקות, בספירות העליונות ובכל מה שרוך בזה. הוא פונה בפשטות אל הקב"ה בכבודו ובעצמו. גם בברכת המזון שלו הרי הוא מברך בפשטות לה', ומרגיש משיכה וחביבות למצוות: תינוק אוהב ונמשך ומתאמץ לנשק את המזוזה - הן בבוקר בקומו משנתו, והן לפני השינה. אצלו ניכר בפשטות ובגילוי הקשר לקדושה והדבר בא לידי ביטוי גם בדבריו הגשמיים.

גם אני רוצה לראות אלוקות!

לגבי התגלות ה' לאברהם בפרשתנו מסופר שכאשר האדמו"ר הרש"ב (=רבי שלום דובער, האדמו"ר החמישי של חב"ד, אביו של הרבי הקודם) היה בן 4 או 5 הוא נכנס אל סבו (הרבי בעל ה"צמח צדק") בשבת פרשת וירא (שהיה

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

גם יום הולדתו - כ' מרחשוון), והתחיל לבכות, באומרו: מפני מה נראה ה' אל אברהם אבינו ולנו אינו נראה? ענה לו סבו: כשיהודי צדיק, מחליט בגיל 99 שנים שצריך למול את עצמו, ראוי הוא שה' יראה אליו. ולכאורה התשובה שקיבל הילד מדגישה שרק לצדיק שמל בגיל 99 מגיע שה' יראה אליו! ואם כך, מה יכולים אנחנו ללמוד מזה שמסופר בתורה על התגלות ה' לאברהם? והרי "תורה" היא מלשון "הוראה", היא מלמדת כל אחד ואחת מאיתנו בכל זמן ומצב הוראה לחיי היום-יום, אז מה הוא הלך לגבינו? אולם לאור האמור לעיל שגילוי זה של קדושה והארה אלוקית קיים בכל אחד מאיתנו בזכות מצוות מילה, ובפרט שאנו בני אברהם אבינו ומקבלים בירושה את כל ענייניו, תובן באור שונה שאלת הילד (שכבר מילדותו ניכרה בו צדקותו, עד כדי כפי על רצון לגילוי אלוקות!) ותשובת סבו: הבקשה והרצון היו לא על עצם מציאות הופעת והשראת השכינה, דבר שאכן קיים בכל יהודי, אלא על הרצון לראות זאת, לראות במוחש את גילוי השכינה שיש עלי! הרי אני מבניו של אברהם, ויש עלי אור אלוקי זה, אז אני רוצה לראות אותו! על זאת ענה לו סבו - כדי לראות זאת, צריך להתאמץ... גם אברהם אבינו עבד והתאמץ כדי להגיע לדרגה זו.

מה זה בא ללמד אותי?

כאשר כל יהודי קורא בפרשתנו "וירא אליו ה'", עליו לדעת שהכוונה היא אליו ממש, כי אכן ה' נמצא איתו בדרגת גילוי גבוהה מאוד. ידיעה זו מעוררת בו את התשוקה לראות התגלות אלוקות זו, ומכיוון שהוא כל כך רוצה (עד כדי כפי על כף!) בוודאי יעשה את כל מה שתלוי בו כדי לזכות לכך: להחדיר קדושה ואלוקות בגופו ובכל דבר שהוא עושה בעולם, ובכך יהיה כלי ראוי לגילוי זה בראייה חושית ממש.

לא רק מפרשת השבוע אנו למדים הוראה בחיי היום-יום. גם התאריך בחודש, 'חי מרחשוון' (=בשנת תשנ"ב, בה נאמרה השיחה, חלה שבת פרשת וירא בי"ח מרחשוון - חי מרחשוון) הוא משמעותי ובהשגחה פרטית, ובא ללמדנו דבר מה: "חי" הוא מלשון חיות. חיותו של כל יהודי היא מהנשמה, שהיא "חלק אלוקה ממעל ממש", השוכנת בגוף הגשמי, ומחיה אותו. "מרחשוון" לעומת זאת הוא חודש חולין כולו ללא כל חג. הצירוף של שניהם יחד: 'חי מרחשוון' מסמל את עבודתו הרוחנית של האדם בעולם הזה הגשמי, להמשיך בו חיות אלוקית וקדושה. וזה בדיוק מה שלמדנו מפרשת השבוע - להוריד את הקדושה לתוך העולם הזה הגשמי, ולרומם אותו.

שלושה ימים אחר כך חל התאריך כ' במרחשוון - יום הולדתו של הרבי הרש"ב, עליו דיברנו קודם. האות כ' היא תחילת המילה 'כתר'. כתר מונח מעל הראש, ומסמל ברוחניות דרגה גבוהה ביותר. כ' מרחשוון = להוריד לעולם את דרגת הרוחניות הגבוהה ביותר, ובה לקדש את העולם.

כ' מרחשוון כולל כתרים נוספים

חודש מרחשוון הוא חודש החולין הראשון בשנה, החודש הראשון בו אנו מתחילים לעבוד בתוך החול ולעשות ממנו קודש. ממילא יש לו השפעה, והוא כולל את כל החודשים שאחריו. אם כן ה'כתר' של חודש מרחשוון (השיא והעניין העיקרי שלו; גילוי אלוקות בעולם) כולל גם את ה'כתר' של החודשים שאחריו: חודש כסלו - שעניינו נס חג החנוכה, נס פך השמן (וכידוע שמן רומז על פנימיות התורה, תורת החסידות שהתגלתה בחודש כסלו).

חודש טבת - עליו נאמר "ירח שהגוף נהנה מן הגוף" - שרומז על ההנאה של הקב"ה מעבודת האדם. חודש שבט - שבעשרי בו (י' שבט) חל יום ההילולא של הרבי הקודם, וביום זה מתעלים כל מעשיו ועבודתו בעולם, העבודה בהפצת המעיינות חוצה.

ועד ל'כתר' של חודש ניסן - שבי"א בו (=יום הולדתו של הרבי מלך המשיח שליט"א) מסיימים לומר את פרק צ' בתהילים (=בהתאם למנהג שביום ההולדת מתחילים לומר את הפרק המקביל לגיל האדם, ובשנת תשנ"ב מלאו לרבי תשעים שנה) המסיים "ומעשה ידיו כוננהו", כשהכוונה היא לבניין בית המקדש על ידי המלך המשיח, תיכף ומיד ממש, עוד לפני ח"י מרחשוון, כיוון שכבר נתקיים הכתוב "ויביקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם", כפי שאמרנו בקידוש לבנה.

תרצו, תתכוננו, זה קרוב מאי פעם

בגאולה נזכה כולנו לראות אלוקות, כפי שראה אברהם אבינו בפרשתנו - במוחש וללא קושי. לא רק זאת, אלא שהנביא אומר על הגאולה: "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר". כלומר, לא רק העיניים הגשמיות שלנו יראו את האלוקות, אלא בכל הבריאה כולה יתגלה כבוד ה' באופן מוחשי.

גם גילוי זה כבר ישנו אצל כל אחד מישראל, שכן בכל יהודי ישנו ניצוץ מנשמת משיח. ועליו לגלותו על ידי שהוא ממלא את שליחותו באמצעות עשר כוחות הנפש - כי "שליח" בתוספת עשר בגימטריא "משיח". פשוט אם כן

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הדבש, שרומז על שלימות הגילוי דפנימיות התורה לעתיד לבוא" (חמשה עשר בשבט ה'תשנ"ב)

שעיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא הוא שכל אחד ואחת מישראל צריכים להשתוקק ביותר לגילוי של "וירא אליו ה'" בגאולה האמיתית והשלמה, ולעשות את כל התלוי בנו להיות ראויים לכך, על ידי כך שכל פעולה שלנו - תיעשה באופן שמתאים אכן לגאולה.

מענייני העיקריים של האדמו"ר הרש"ב היה השתדלות מיוחדת בנושא זה של ראיית גילוי האלוקות, כפי שהתבטא כבר בשאלתו ובכיתו בהיותו קטן, ובאופן מודגש בחידוש שפעל בייסוד ישיבות "תומכי תמימים" - ישיבות בהן לומדים בעיון את תורת החסידות, המבארת ומקרבת אל השכל ענייני אלוקות, כך שיוכלו לראות אלוקות בעיני השכל.

יותר מזה, הוא קבע שתלמידי הישיבה הם חיילי בית דוד שתפקידם לנצח את אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" ולהביא בפועל ממש את הגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו, כאשר משיח ילמד אותנו את ה"תורה חדשה מאיתי תצא", באופן של ראייה חושית ממש. ובמיוחד בדורנו זה, שבו **מסתיימת ונשלמת** עבודה זו, ועומדים מוכנים לקבלת מלך המשיח. ובפרט כאשר כבר סיימנו אשתקד את פרק פ"ט בתהילים, בו מדובר אודות הניצחון על אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" ועתה נמצאים בתקופה של פרק צ', המסיים "ומעשה ידינו כונננו", כשהכוונה היא לבניין בית המקדש השלישי.

ונוסף לניצחון משיח שישנו בכל יהודי, ישנו גם משיח כפשוטו. שהרי בכל דור קיימת מציאותו של מי שראוי להיות משיח, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו ה' וישלח אותו לגאול אותנו. ומכיוון שבדורנו זה, כבר סיימנו את כל ההכנות והעניינים שהיה צריך, וסרו כל המניעות והעיכובים, והגיע הזמן - נמצא שכעת יש כבר בעולם לא רק את מציאות משיח, אלא אף את התגלותו, ומה שנשאר הוא רק לקבל את פניו בפועל ממש!

יש את מציאות משיח, וגם את התגלותו (מדברי הרבי בשיחה)

ובהדגשה יתירה בדורנו זה .. שבו **מסתיימת ונשלמת** עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש .. ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא .. קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית).. ואילו לא היו מתערבים עניינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', היה מתגלה ובא בפועל ממש. ועל פי הודעת כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל ענייני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים וכו' וכיון שכך ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

"המעשה הוא העיקר" - ההוראות לפועל שמביא הרבי בשיחה

- לדאוג שלכל ילד וילדה יהיה בחדרו קופת צדקה וספרי קודש (חומש, סידור וכו') השייכים לו.
- לדעת שב"וירא אליו ה'" הכוונה היא אליו, ולהשתוקק לראות גילוי זה בפועל.
- לעשות הכל להיות ראוי לזה על ידי החדדת אלקות בכל דבר שעושה בעולם.
- להשתוקק בעיקר לגילוי האלוקי הנפלא שיהיה בגאולה.
- לעשות כל התלוי בי כדי להיות ראויים לגילוי זה, על ידי שכל פעולה ופעולה שעושה תהיה באופן המתאים לגאולה.
- לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש - שכל העניינים והפעולות יהיו חזוריים בענייני משיח וגאולה, כולל האכילה והשתיה, ולטעון להקב"ה שאינו שבע עד שיאכל מסעודת הגאולה, סעודת הלווייתן ושור הבר ויין המשומר.

בזכות נשים: 0523.973.770 DvashMalchus@gmail.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד